

ZBOR OBČANOV

LJUBLJANA, 15. FEBRUARJA 1979
LETO XIX, ŠTEV. 3 (205)

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

ŽALNA SEJA ZA BEŽIGRADOM

ČLOVEK ZNANSTVENE MISLI IN DELA

Globoko nas je pretresla vest, da je neizprosna smrt odtrgala iz naše sredine Edvarda Kardelja. Kakor vsa Jugoslavija se je tudi naša občina odela v črnino.

Ob tej bridki, nenadomestljivi izgubi, je bila v nedeljo dopoldan v dvorani Družbenega doma Stadion žalna seja, ki jo je vodil sekretar občinskega komiteja ZK Lojze Novak. Žalne seja so se udeležili delegati vseh zborov občinske skupščine, vodstva družbenopolitičnih organizacij in predstav-

niki delovnih organizacij ter krajevnih skupnosti.

O revolucionarnem življenju in marksističnem znanstvenem delu velikega pokojnika je spregovoril predsednik občinske konference SZDL Joško Pirnar.

Po končani žalni seji je tričlanska delegacija ponesla venec v dvorano republiškega izvršnega sveta in ga položila ob krsto s posmrtnimi ostanki Edvarda Kardelja.

EDVARD KARDELJ

Čeprav smo že dolgo vedeli, da je resno bolan in smo pričakovali najhujše, nas je vest o smrti tovariša Kardelja presunila do dna naše biti. Kljub težki bolezni je bil ves čas v sredini našega samoupravnega življenja. Bil je revolucionar vse svoje življenje in tak je ostal do zadnjega diha.

Zato nas je njegov odhod iz revolucionarnih vrst še toliko bolj prizadel. Globoko v vsakem od nas je leta tlela iskra upanja, da bo premagal zahrbtno bolezen, da bo ponovno zdrav prispeval v zakladnico marksizma in aktivno sodeloval v utrjevanju našega političnega sistema socialističnega samoupravljanja. Ob tem, ko smo mi vsi še upali, da se bo vse spreobrnilo na bolje, pa je tovariš Kardelj vedel, da je neozdravljivo bolan, vendar je z neverjetno močno voljo delal in vztrajal do konca in skušal v času, ki mu je še ostajal, storiti čimveč za stvar, ki se ji je zapisal za vse življenje.

Misel je zastala ob težki izgubi, ki je zadela ZK in delavce ter delovne ljudi vseh jugoslovanskih narodov in narodnosti. V spominu pa se razrašča njegov lik, njegova vloga v razvoju naprednega revolucionarnega gibanja.

Tovariš Kardelj je organizacijsko in tehnično pripravljaval Ustanovni kongres KPS. Napisal je Manifest, ki je pomenil signal za Slovence, kakšna nevarnost jim grozi zaradi širjenja fašizma.

Leta 1938 je bil ponovno v zaporu in takrat je nastalo njegovo še danes aktualno delo »Razvoj slovenskega narodnega vprašanja«, ki ga je podpisal z psevdonimom - Sperans.

Nekoč je tovariš Kardelj dejal, da je bil zanj naš partizanski boj najlepši trenutek. Dejal je tudi, da je bilo v vsej NOB najlepše spoznanje, da so se tiste perspektive, na katere je opozarjala partija že pred vojno, tudi uresničile, da se je način boja, ki ga je partija uporabljala - namreč povezovanje z najširšimi množicami - pokazal kot pravi.

Po napadu na Jugoslavijo aprila 1941. je tovariš Kardelj utrjeval partijsko organizacijo in pripravljaval oblike vključevanja najširših množic v NOB in v graditev nove ljudske oblasti. Že v temeljnih točkah OF, ki jo je idejno oblikoval, je bilo zapisano, da bo osvoboditev izpod okupatorja delo najširših delovnih množic.

Že med NOB se je vse bolj uveljavljal tudi kot državnik nove Jugoslavije. Storil je vse za uveljavitev nove ljudske oblasti in za njeno mednarodno priznanje. Tudi po osvoboditvi je vodil in usmerjal vsa naša prizadevanja za uveljavitev Jugoslavije v svetu in za priznanje nacionalnih meja.

Bil je borec za enakopravne odnose med KP in državami, za enakopravnost in internacionalno solidarnost. Bil je

neumoren kreator naše neuvrščene politike.

Kot znanstvenik in teoretik socialističnega samoupravnega razvoja je globoko zadolžil delavski razred in delovne ljudi vseh narodov in narodnosti Jugoslavije. S svojo aktivnostjo pri pripravljanju programa ZK, ustave, Zakona o združenem delu in ostalih sistemskih zakonov je ustvaril vizijo družbe svobodnih proizvajalcev, pokazal je na temelje naše samoupravne organiziranosti, in utemeljil pravice delovnih ljudi do uporabe proizvodnih sredstev in razpolaganja z rezultati svojega dela.

V svojem delu »Smeri razvoja političnega sistema samoupravnega socializma« je globoko analitično ocenil prednosti našega samoupravnega sistema.

Tako je tovariš Kardelj desetletja oboroževal delavski razred in njegovo

avantgardo s teoretičnimi stališči za hitrejši samoupravni razvoj. Bil je vizionar z neizčrpno ustvarjalno energijo, ki je bila vgrajena v revolucionarni boj in zmago in v vse bistvene premike v povojni graditvi.

Odšel je, pa bo vendarle vedno z nami. S svojimi deli nam je pustil bogat zaklad, iz katerega bomo črpali nove ideje za hitrejšo utrjevanje našega samoupravnega socialističnega sistema. Ta dela nam bodo v pomoč vedno, kadar bomo v dvomih glede odločitev.

Nam pa bo ostal večno v spominu lik revolucionarja in humanista, državnika in znanstvenika, narodnega heroja in heroja socialističnega dela tovariša Edvarda Kardelja-Krištofa.

Slava njegovemu spominu!

Iz govora Joška Pirnarja, predsednika občinske konference SZDL, na žalni seji za Bežigradom

